

„ВЕЛИКАТА МИСИЯ НА КНИГАТА ЩЕ ПРОДЪЛЖИ И В БЪДЕЩЕ“

С г-н Иван Александров, директор
на Регионална народна библиотека „П. Р. Славейков“ във
Велико Търново, разговаря Иван Георгиев

Иван Александров Ангелов е роден през 1955 г. в гр. Велико Търново. Завършил е Българска филология във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“. Бил е кмет на с. Самоводене, началник на отдел „Култура и културно-историческо наследство“ в старата столица. От 2000 г. е директор на РНБ „П. Р. Славейков“. Женен, с едно дете.

– *Разкажете ни кога и от кого е създадена библиотеката и как се е оформила през годините?*

– През 1889 г. е създадена „Публична народна библиотека“ със свой печат, устав и правилник на база на „Устав на дружество Развитие“. Учредена е от, както казваме, родолюбиви българи. През 1922 г. е открита читалня, три години по-късно народна библиотека „Св. св. Кирил и Методий“, изпраща дублетни екземпляри от 299 книги и 522 списания на чужди езици, с които се поставя началото на отдел за чужда литература. По време на бомбардировките през 1944 г. библиотеката е евакуирана в Преображенския манастир. Интересно е, че това е първата в страната модерна библиотека със своя специално построена през 1954 г. сграда, в която е и днес.

– *Какви са отделите на библиотеката?*

– Основните отделения, които изграждат структурата на библиотеката са: Заеман отдел за възрастни, Детски отдел, Регистрация, Обработка и каталози, Справочен и Методичен отдел. По-специфичното е, че освен обслужване на читатели в централната сграда, ние обслужваме и чрез филиалите си – един в кв. „Бузлужда“, в кв. „Колю Фичето“ и „Изкуство“, който се намира на ул. „Краков“. Акцентираме върху филиала в кв. „Колю Фичето“, тъй като там имаме

детски, средношколски и отдел за възрастни, а преди две години открихме и чуждоезиковата читалня. На 1 ноември 2004 г. открихме отдел „Агробизнес“ – по мое мнение другите големи библиотеки нямат такъв

отдел. Той е в услуга на читателския поток, който ще дойде от Колежа по агробизнес.

– Може ли фондът на библиотеката да задоволи интересите на всеки читател?

– Обемът на фонда не е критерий за задоволяване на читателското търсене и затова ние не се стараем да увеличаваме с десетки, стотици или хиляди броя на библиотечни материали. Преди всичко търсим книги, които са ориентирани към читателите от ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“ и училищата. Търсим възможности за задоволяване на техните потребности, а не просто да комплектуваме литература, която да пълни фондохранилището.

– Колко нови заглавия постъпват при вас годишно?

– Между 7 и 8 хиляди – половината от тези заглавия, се осигуряват съгласно „Закона за депозиране на печатните произведения в Народните библиотеки“. Обработват се в Народната библиотека в София и оттам ги изпращат при нас. Останалата част – 3 хиляди заглавия, ние купуваме и около 500 книги получаваме като дарения от различни издателства или от читатели.

– Какъв е броят на периодичните издания, които се получават?

– Народната библиотека във Велико Търново е трета в България по брой на депозитни периодични издания. Получаваме около 300 заглавия, но имаме трудности при обработването, подвързването и възможността за предоставяне на читатели. В момента,

по линия на ретроконверсията, работим за вкарване на заглавията в информационния масив на библиотеката, за да могат читателите да правят справка за каквито и да са периодични издания.

– От коя година е най-старата книга в библиотеката и на какъв език е?

– Разполагаме с 12 много ценни ръкописа на кирилица от IX век. Те са реставрирани през 1982 г., имаме и колекция от 1100 старопечатни книги.

– Как се съхраняват те?

– Ръкописите се съхраняват в огнеупорна каса – не всеки може да ги види или да работи с тях. Трябва да е специалист, който може да извлече още нещо ценно от написаното в тях и по този начин да допринесе за изучаването на целия ръкопис. Старите книги са в книгохранилище.

– Имате ли дарители?

– Опитваме се да търсим, но трудно се намират в това време. Благодарни сме на всички, които се отзовават. Сега издадохме книга за историко-археологическите проучвания на територията на гр. Велико Търново, от д-р Васил Берон. Отпечатахме я съвместно с издателство „Абагар“ и с набирани средства от спонсори.

– Пречи ли телевизията на четенето?

– Трудно може да се определи дали пречи, защото ние наблюдаваме заемането на библиотечни материали и ползването на читалнята през деня. Мисля, че който предпочита четенето – чете, телевизорът също има място в ежедневието, така че телевизията и книгата не са в съревнование.

– Намаляват или се увеличават младите читатели?

– Преди 3-4 години потокът от млади читатели беше значително намалял. В момента, поради посъпяването на изданията, виждаме засилен интерес към библиотеката. Много ученици предпочитат да дойдат тук, отколкото да купуват книги и учебници.

– Може ли информацията в Интернет да замести библиотеките след време?

– Любимата тема на много хора е, че всичко трябва да се постави на електронен вариант. Това е

един дълъг и сложен процес, не може да се дигитализират всички издания, които имаме. Когато поискаме да видим вестник „Велико Търново“, който е излизал през 1932 г., ще можем да го направим само в библиотеката.

– Сътрудничите ли с чуждестранни библиотеки?

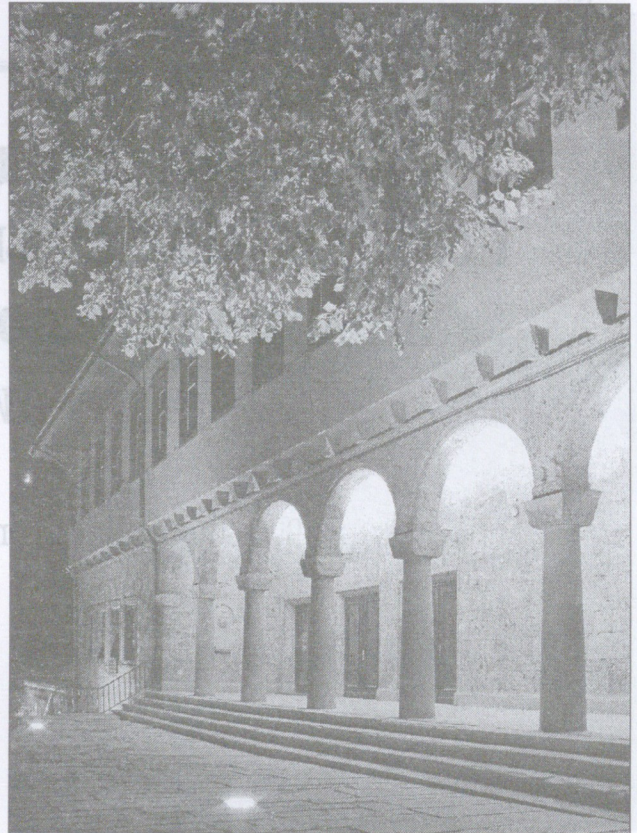
– Ползотворен е контактът ни с библиотеката от град Игъл, Колорадо. Чуждоезиковата ни библиотека носи нейното име. Досега двама колеги, бяха командирани по програмата „Sister library“ в Америка. Единият беше за два месеца, а другият за 45 дни. Те имаха възможност да се срещнат, опознаят и взаимодействат с американските си колеги. Сътрудничим и с библиотеката в гр. Гера, Германия. Изключително успешен е контактът ни с 11 библиотеки, които са на територията на гр. Хелзинки, Финландия.

– Бъдещи планове за развитие на библиотеката?

– Имаме идея да се построи библиотека в централната градска част. Тя ще бъде с модерна архитектура и оборудване – такава, каквата сме видяли в европейските страни. Библиотеките в Хелзинки са еталон за съвременни библиотеки. Там всичко е компютъризирано, в книгите има баркод, който се маркира при вземане и връщане. Когато читателят е нанесъл щети на книгата, се изчислява на каква стойност са те и му се налага глоба. Няма как са укрие тази глоба, защото всичко е свързано в една глобална компютърна мрежа. Бях свидетел на следната случка – на летището в Хелзинки един пътник трябваше да си плати глобата за невърнати навреме библиотечни материали, иначе нямаше да може да излети. Той си я плати направо на летището. Разбира се, глобата е някаква минимална сума, но така е измислено и приложено там.

– Можем ли да Ви намерим в Интернет?

– Да, страницата ни е www.libraryvt.com, ще намерите полезна информация за нас, може да ни задавате въпроси, а новото там е развитието на проекта „Read me“. Това е пилотен проект на Регионална народна библиотека „П. Р. Славейков“ в партньорство с публичните библиотеки в гр. Вантаа, Фин-

ландия, и гр. Гейтсхед, Великобритания. Проектът предвижда да увеличи удоволствието от четенето, да съчетае традиционната книга с познанията и използването на новите информационни технологии. Читателите могат да се регистрират във виртуален литературен салон, да участват в дискуссионните форуми и да споделят мнението си по определена тема. Желателно е да имате езикови познания по английски език – за да споделяте с читателите от другите партньорски библиотеки.

– Какво ще пожелаете на читателите?

– Нека да имат по-голямо доверие в библиотеката и да идват по-често при нас, защото със сигурност ще намерят това, което ги интересува. Пожелавам им съвместно да си помагаме и да набавяме необходимите материали в библиотеката.

Иван Георгиев е студент от спец. Книгоиздаване във ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“

